

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ดนตรีเป็นสิ่งที่มีความผูกพันเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของมนุษย์อย่างมากตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็คนตรีของชนชาติใดก็ตาม ล้วนถูกสร้างสรรคขึ้นเพื่อเป็นเสมือนภาพสะท้อนของการดำรงชีวิตที่บอกเล่าความคิด วิถีชีวิต ความเชื่อ ทัศนคติ ค่านิยม และเรื่องราวในแต่ละยุคแต่ละสมัย

ดนตรีและบทเพลงตะวันตกประเภทต่างๆ ล้วนมีความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของคนในชุมชนและสภาพสังคมในเวลานั้นๆ เช่น บลูส์ (Blues) เกิดจากเพลงของทาสผิวดำชาวแอฟริกันที่ร้องระหว่างทำงาน (Work Songs) ในไร่ฝ้าย เนื้อหาเพลงพูดถึงความลำบากของชีวิตทาส การถูกเอารัดเอาเปรียบโดยคนผิวขาว (Paul Oliver, 1998, pp. 16-18, 22-27) แจ๊ส (Jazz) ในยุคเริ่มต้นเป็นดนตรีที่เล่นและฟังกันเฉพาะในหมู่คนผิวดำ มีการผสมผสานจังหวะแบบคนป่า เป็นการแสดงถึงความดิบและสื่อถึงอารมณ์ของศิลปินเป็นหลัก ซึ่งอิทธิพลของการเหยียดสีผิวในขณะนั้น ทำให้บทเพลงแจ๊สถูกเหยียดหยามจากสังคมของคนผิวขาวว่าเป็นบทเพลงชั้นต่ำ (จำริญ เพชรแสงธรรม, 2543, หน้า 30) ร็อกแอนด์โรลล์ (Rock 'n' Roll) เป็นบทเพลงที่สามารถสร้างค่านิยม เปลี่ยนแปลงสภาพสังคมและความเป็นอยู่ของเด็กรุ่นใหม่ในประเทศอังกฤษที่เติบโตพร้อมกับปัญหามากมายที่เกิดขึ้นภายหลังสงครามในช่วงปลายทศวรรษที่ 50 ได้อย่างสิ้นเชิง (จ้อ ชิวาส, ม.ป.ป., หน้า 30-31) เป็นต้น

ในประเทศไทย ดนตรีและบทเพลงก็มีความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของคนไทยเช่นเดียวกัน กล่าวคือ ดนตรีพื้นบ้านที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นจะมีลักษณะเรียบง่าย เนื่องจากดนตรีพื้นบ้านมีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของชาวบ้านที่ไม่ซับซ้อนเหมือนวิถีชีวิตของผู้คนในเมือง ดนตรีพื้นบ้านในแต่ละกลุ่ม แต่ละท้องถิ่นย่อมจะมีเอกลักษณ์ของตัวเอง และเป็นศิลปะที่สะท้อนให้เห็นการดำรงชีวิตของผู้คนในท้องถิ่นนั้นๆ เช่น จังหวะดนตรีของภาคใต้ย่อมกระชั้นถี่มากกว่าของท้องถิ่นอื่นๆ ซึ่งอาจจะเปรียบเทียบได้กับลีลาสำเนียงการพูดของคนในท้องถิ่น (ปราณี วงษ์เทศ, 2525, หน้า 21-22) ส่วนดนตรีทางภาคเหนือที่มีลักษณะค่อนข้างช้าและอ่อนช้อย ก็น่าจะมาจากสำเนียงการพูดของชาวเหนือเช่นเดียวกัน หมอลำก็เป็นบทเพลงที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเปลี่ยนแปลงของสังคมภาคอีสาน เราพบว่ามีการนำหมอลำมาเป็นสื่อรณรงค์โครงการสำคัญต่างๆ หมอลำจึงเป็นบทเพลงที่ไม่ใช่เฉพาะการบันเทิงเพียงอย่างเดียว หากแต่สามารถรับใช้วิถีชีวิตชาว

อีสานในแง่มุมที่แตกต่างกันออกไปตามประเภทของหมอลำและจุดมุ่งหมายของการแสดง จนถือได้ว่าหมอลำเป็นปรากฏการณ์ของสังคมอีสาน ที่สามารถสะท้อนอัตลักษณ์อีสาน ทั้งในด้านปรัชญา ความคิด ทัศนคติ รสนิยม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม อย่างครบถ้วน จนมีผู้กล่าวเอาไว้ว่าการศึกษาลัทธิอีสานผ่านหมอลำจะสามารถทำให้เข้าใจสังคมอีสานได้ในทุกมิติ (อุทิศา รัตนภักดี, 2554)

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าดนตรีมีความสัมพันธ์กับมนุษย์ในหลากหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม วัฒนธรรม ความบันเทิง วิถีชีวิต เศรษฐกิจ การเมือง ศาสนา เป็นต้น

จุดกำเนิดของดนตรีมีความเกี่ยวข้องกับศาสนาและความเชื่อของมนุษย์ ดนตรีของมนุษย์ในยุคแรก เช่น การปรบมือ เคาะหิน เคาะไม้ เป่าเซอัสต์วี การเปล่งเสียงจากปากออกมา เสียงเพลงร้องของมนุษย์นั้น เป็นการรู้จักร้องรำตามธรรมชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออ้อนวอนพระเจ้า หรือสิ่งที่ยึดเหนี่ยวให้ช่วยขจัดภัยต่างๆ และบันดาลความเป็นอยู่ให้มีความสุขอุดมสมบูรณ์ หรือเพื่อแสดงความขอบคุณที่บันดาลให้มีความสบายกายสบายใจ (สมศักดิ์ สร้อยระย้า, 2538, หน้า 1-2)

เมื่อมนุษย์มีการพัฒนามากยิ่งขึ้น ดนตรีก็ถูกพัฒนาขึ้นตามไปด้วย กล่าวคือ เมื่อมนุษย์รู้จักการเพาะปลูกและนำสัตว์มาเลี้ยง ก็เริ่มตั้งถิ่นฐาน สร้างที่พักอาศัยเป็นหลักแหล่ง สังคมเริ่มขยายตัวและซับซ้อนขึ้น มีการช่วยเหลือกันมากกว่าแต่ก่อน เมื่อไม่จำเป็นต้องออกไปล่าสัตว์และอยู่อย่างเร่ร่อน เวลาว่างก็เริ่มมีมากขึ้น จึงได้ใช้เวลาว่างปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น และดนตรีก็พลอยได้รับการปรับปรุงตามไปด้วย สิ่งที่น่าสังเกตอย่างหนึ่งก็คือ มนุษย์เริ่มมีศรัทธาหรือความเชื่อมั่นต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ร่วมกันมากยิ่งขึ้น และในเวลาต่อมาศาสนาได้อุบัติขึ้น การขับร้องและการบรรเลงก็ค่อย ๆ มีวิวัฒนาการกลายเป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมทางศาสนา และเพลงศาสนาหรือดนตรีศาสนานี้เองที่มีส่วนสำคัญ ทำให้ศาสนารุ่งเรืองขึ้นเป็นลำดับ (ไชแสง สุขะวัฒน์, 2541, หน้า 1-2)

ในปัจจุบัน หลายศาสนาก็ยังคงมีการใช้บทเพลงเป็นสื่อในการกล่อมเกลาจิตใจ เพื่อเป็นการสร้างวิถีชีวิตที่ดีให้ศาสนิกชน เช่น พุทธศาสนานิกายหินยานในประเทศไทยมีการจัดทำเพลงเกี่ยวกับศาสนาในรูปแบบใหม่ ในลักษณะของเพลงป๊อป เพลงแจ๊ส เพลงเพื่อชีวิต รวมถึงเพลงลูกทุ่ง เพื่อให้การนำหลักธรรมทางศาสนาสามารถเข้าถึงประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนได้อย่างแท้จริง (มนตรี ประทุม, 2549) เช่นเดียวกับ พุทธศาสนานิกายมหายานและวัชรยาน ก็ใช้ดนตรีเพื่อการเผยแพร่ธรรมไปสู่สาธารณะในรูปแบบของการขับร้องโดยใช้ดนตรีประกอบ (จุลปัทมะ, 2552)

ศาสนาอิสลาม ก็มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการอ่านคัมภีร์อัลกุรอานไว้ว่าให้อ่านเป็นท่วงทำนอง จนทำให้จิตใจเกิดความสำรวม อ่อนโยน และโศกเศร้า อ่านด้วยท่วงทำนองในที่นี้หมายถึง การอ่านด้วยเสียงที่ดัง ไพเราะ ชัดเจน พร้อมทั้งรักษาหลักการอ่านให้ถูกต้อง ซึ่งท่วงทำนองนั้นต้องเป็นไปตามธรรมชาติ โดยขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคล ไม่ใช่เกิดจากการฝืนทำแต่อย่างใด และไม่ใช่อ่านตามทำนองเพลงที่มีอยู่แล้ว (มุหัมมัด ศอลิหฺ อัล-มุนัจญิด, ม.ป.ป.)

ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู มีการใช้เพลงสวดหรือมนตร์สรรเสริญ 1,017 บทในคัมภีร์ฤคเวท เพื่อยกย่องอำนาจธรรมชาติในฐานะเทพเจ้า เพลงสวดดังกล่าวกล่าวถึงการต่อสู้ระหว่างแสงสว่างกับความมืด ความร้อนกับความหนาว ฯลฯ (รานี ศิลปชัย, ม.ป.ป.)

ศาสนาที่มีดนตรีเข้าไปเกี่ยวข้องเป็นอย่างมาก จนอาจกล่าวได้ว่าไม่สามารถแยกดนตรีออกจากศาสนาได้เลย ก็คือ “คริสต์ศาสนา”

คริสต์ศาสนาเข้ามาในประเทศไทย โดยผ่านทางกลุ่มมิชชันนารี (Missionary) ที่เข้ามาเผยแพร่ศาสนา ซึ่งมิชชันนารีที่เข้ามานั้น มีอยู่ด้วยกันสองนิกายหลัก คือ นิกายคาทอลิก (Catholic) และนิกายโปรเตสแตนต์ (Protestant) ซึ่งมิชชันนารีนิกายคาทอลิกจากประเทศโปรตุเกสเป็นมิชชันนารีกลุ่มแรกที่เข้ามาตั้งแต่ พ.ศ. 2110 ในรัชสมัยสมเด็จพระมหาธรรมราชาธิราชแห่งกรุงศรีอยุธยา หลังจากนั้นก็มีมิชชันนารีนิกายคาทอลิกจากประเทศสเปนและฝรั่งเศส เข้ามาเผยแพร่คริสต์ศาสนาอย่างคึกคักในรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์ คริสตชนที่เป็นผลสืบสายจากมิชชันนารีนิกายคาทอลิกมักถูกเรียกว่า “คริสตัง” ตามสำเนียงภาษาโปรตุเกส

มิชชันนารีอีกกลุ่มหนึ่งเป็นมิชชันนารีนิกายโปรเตสแตนต์ เข้ามาเผยแพร่คริสต์ศาสนาในปี พ.ศ. 2371 ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ซึ่งคริสตชนนิกายโปรเตสแตนต์จะถูกเรียกว่า “คริสเตียน” ตามสำเนียงภาษาอังกฤษ (ประสิทธิ์ พงศ์อุดม, 2547, หน้า 13)

เมื่อกล่าวถึงรูปแบบศาสนพิธีคริสเตียน ในความรู้สึกนึกคิดของผู้คนทั่วไปในสังคมไทยนั้น มักจะคิดถึงการร้องบทเพลงสรรเสริญพระเจ้าในการประชุมที่คริสตจักรทุกๆ วันอาทิตย์ โดยคริสเตียนเรียกการร้องบทเพลงสรรเสริญพระเจ้าว่า “การนมัสการ” ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว การนมัสการไม่ได้ถูกจำกัดอยู่เพียงแค่วันอาทิตย์เท่านั้น แต่การดำเนินชีวิตในแต่ละวันของคริสเตียนล้วนเกี่ยวข้องกับการนมัสการ

คำว่า “นมัสการ” มาจาก “นมสฺสการ” ในภาษาบาลี มีความหมายว่า การทำซึ่งการนอบน้อม โดยมักจะใช้ในความหมายว่า “ไหว้” เป็นส่วนมาก (पालกะ, 2552) ส่วนภาษาอังกฤษใช้คำว่า “Worship” ซึ่งเป็นการลดรูปจากคำว่า “Worthship” โดยรากศัพท์เดิมมาจากคำว่า “Weorthscape” ในภาษา Anglo-Saxon หมายถึง การเห็นคุณค่าหรือการรู้ถึงความสำคัญ ในสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง (Digby L James, 1999, p. 3)

ดังนั้น คำว่า นมัสการ ที่เป็นศัพท์ความหมายเฉพาะของคริสเตียนจึงหมายถึง การยกย่องให้เกียรติพระเจ้าด้วยจิตใจภายในที่นอบน้อมและเห็นคุณค่าพระเจ้า นั่นเอง

ในความเป็นจริงแล้ว การนมัสการพระเจ้า แบ่งออกเป็น 2 ความหมายใหญ่ๆ คือ ความหมายวงกว้างและความหมายวงแคบ ซึ่งความหมายวงกว้างนั้น หมายถึง วิถีชีวิตประจำวันของคริสเตียนที่แสดงออกเป็นการประพฤติที่ดี การมีชีวิตที่บริสุทธิ์ ปราศจากบาป ซึ่งเป็นการแสดงออกเพื่อการให้เกียรติพระเจ้า ส่วนความหมายวงแคบ หมายถึง การใช้เวลาอย่างเจาะจงในการนมัสการด้วยการร้องบทเพลงนมัสการสรรเสริญพระเจ้า ซึ่งการนมัสการในความหมายวงแคบนี้ มีทั้งแบบส่วนรวมตามการประชุมต่างๆ และแบบส่วนตัวในชีวิตประจำวัน (บรรณศาสตร์, 2540, หน้า 24-25) ซึ่งคำว่า “นมัสการ” ที่ถูกใช้อย่างกว้างขวางในแวดวงคริสเตียนล้วนมีความหมายถึงการนมัสการวงแคบ คือ การสรรเสริญพระเจ้าด้วยการร้องบทเพลงนมัสการ

“บทเพลงนมัสการ” (Hymns) หมายถึง บทเพลงใดๆ ที่มนุษย์ประพันธ์ขึ้นเพื่อใช้ร้องในการนมัสการพระเจ้า โดยเนื้อหาของเพลงต้องตั้งอยู่บนความจริง เหมาะสม ถ้อยคำมีความหมายถูกต้อง สอดคล้อง และตั้งอยู่บนพื้นฐานพระคัมภีร์ (ริชาร์ด วอร์เรน, 2555, หน้า 100) อันเป็นการแดงออกซึ่งการสรรเสริญพระเจ้า การอธิษฐานอ่อนน้อม เชื่อและวางใจ การขอบพระคุณพระเจ้า การเล้าโลมหรือการยืนยันในหลักข้อเชื่อ (วิศรุต จินดาร์ตน์, 2542, หน้า 28)

การนมัสการเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคริสเตียนที่แสดงถึงความสัมพันธ์ที่มีต่อพระเจ้า ซึ่งไม่ใช่เป็นเพียงการร้องเพลงด้วยความคิด อารมณ์ ความรู้สึก หรือรูปแบบภายนอกเท่านั้น แต่ต้องมาจากจิตวิญญาณภายในเป็นหลัก และต้องเป็นรูปแบบตามพระคริสตธรรมคัมภีร์ (สถาบันศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2536, หน้า 38) การนมัสการพระเจ้าจึงไม่ได้เป็นเพียงการพูดพิมพ์ในลำคอ หรือการร้องบทเพลงไพเราะที่เต็มไปด้วยทักษะแต่ปราศจากหัวใจ และไม่ใช่การกระทำด้วยการฝืนใจหรือการทำตามหน้าที่ เพราะพระเจ้าต้องการหัวใจที่รักภักดีมากกว่าการแสดงแค่ความรู้สึก การเป็นคริสเตียนไม่ใช่การนับถือศาสนา แต่เป็นการกลับมามีความสัมพันธ์กับพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ เป็นเรื่องของพันธสัญญาและความผูกพันระหว่างคริสเตียนกับพระเจ้า ซึ่งการนมัสการเป็นสิ่งที่ถูกตั้งขึ้นโดยพระเจ้า และมีไว้เพื่อพระเจ้าเท่านั้น นับเป็นโอกาสเดียว

ที่มนุษย์จะได้พบและสัมผัสธรรมกับพระเจ้า ชีวิตคริสเตียนที่รักการนมัสการจะมีชีวิตที่ขึ้นบานในพระเจ้า และสามารถอยู่ได้อย่างมั่นคงท่ามกลางอุปสรรคปัญหา (โครงการส่งเสริมการศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์ วิชาหลักการนมัสการ, 2542, หน้า 1-3)

จากทั้งหมดที่ได้กล่าวมา แสดงให้เห็นว่าการร้องบทเพลงนมัสการเป็นวิถีในการดำเนินชีวิตของคริสเตียนทุกเพศ ทุกวัย จนอาจกล่าวได้ว่าการร้องบทเพลงนมัสการเป็นอัตลักษณ์ที่สำคัญมากอย่างหนึ่งที่บ่งบอกความเป็นคริสเตียน

คริสตจักรแห่งนิมิตพิษณุโลก ปัจจุบันเป็นคริสตจักรขนาดใหญ่ในแถบภาคเหนือ และเป็นคริสตจักรที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในจังหวัดพิษณุโลก ในทุกวันอาทิตย์จะมีคริสเตียนที่เป็นสมาชิกของคริสตจักรมาเข้าร่วมการประชุมนมัสการพระเจ้ามากกว่า 600 คน

คริสตจักรแห่งนี้ ก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2530 โดยเกิดจากการรวมตัวของคริสเตียนกลุ่มหนึ่งที่มีความคิดเห็นว่า สภาพคริสเตียนในปัจจุบันอยู่ในภาวะหยุดนิ่ง ไม่เคลื่อนไหวไปในทิศทางที่น่าพึงพอใจ จึงต้องการปรับปรุงแก้ไขระบบเดิม ด้วยการปรับเปลี่ยนการจัดการองค์กรในแนวทางใหม่ที่ทันสมัยมากขึ้น ก่อให้เกิดความแตกต่างจากรูปแบบเดิมหลายประการ อาทิ การจัดรูปแบบองค์กร พิธีนมัสการ เป็นต้น (วิภาวดี พงษ์ประพันธ์, 2541, หน้า 104)

นอกจากการปรับเปลี่ยนด้านองค์กรแล้ว เพื่อให้บทเพลงนมัสการที่ใช้ร้องในคริสตจักรทันสมัย คริสตจักรแห่งนิมิตพิษณุโลกยังได้ทำการแปลบทเพลงนมัสการจากต้นฉบับภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย เพื่อนำมาใช้ร้องในการประชุมนมัสการอีกด้วย ซึ่งบทเพลงนมัสการที่ถูกนำมาแปลเป็นภาษาไทยเพื่อใช้ร้องในการประชุมนมัสการของคริสตจักรนั้น เป็นการคัดเลือกจากบทเพลงภาษาอังกฤษซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนั้น บทเพลงที่ถูกคัดเลือกย่อมเป็นบทเพลงที่มีความพิเศษในด้านความหมายของบทเพลง ซึ่งสามารถสะท้อนถึงสิ่งที่คริสเตียนเชื่อได้เป็นอย่างดี โดยการวิเคราะห์บทเพลงนมัสการ จะทำให้เข้าใจความเชื่อของคริสเตียนได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจการวิเคราะห์บทเพลงนมัสการในคริสตจักรแห่งนิมิตพิษณุโลก ทั้งทางด้านเนื้อหาของบทเพลงนมัสการและด้านองค์ประกอบทางดนตรีของบทเพลงนมัสการ อันจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจศึกษาบทเพลงนมัสการต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาของบทเพลงนมัสการ
2. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบทางดนตรีของบทเพลงนมัสการ

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบความหมายของเนื้อหาของบทเพลงนมัสการ
2. ทำให้ทราบความเชื่อมโยงของเนื้อหาบทเพลงนมัสการกับพระคริสตธรรมคัมภีร์
3. ทำให้ทราบความเชื่อของคริสเตียนที่สะท้อนผ่านบทเพลงนมัสการ
4. ทำให้ทราบองค์ประกอบทางดนตรีของบทเพลงนมัสการ
5. เป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจในการศึกษาบทเพลงนมัสการต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตบทเพลง

งานวิจัยนี้ มุ่งวิเคราะห์เนื้อหาและองค์ประกอบทางดนตรีของบทเพลงนมัสการที่คริสตจักรแห่งนิมิตพิษณุโลกแปลจากต้นฉบับภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และได้ถูกนำมาใช้ร้องในการประชุมนมัสการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 7 บทเพลง ดังต่อไปนี้

1. Beautiful Saviour
2. Get Up
3. Healer
4. Salvation Is Here
5. Still
6. The Time Has Come
7. You Are

ขอบเขตการวิเคราะห์

1. วิเคราะห์เนื้อหาของบทเพลงนมัสการ

1.1 ที่มาของบทเพลง คือ การค้นคว้าเพื่อให้ทราบถึงที่มาของแต่ละบทเพลง

1.2 ความหมายของบทเพลง คือ การวิเคราะห์เนื้อหาของบทเพลงนมัสการในท่อนเพลงต่างๆ โดยละเอียด

1.3 พระคัมภีร์อ้างอิง (Scripture Reference) คือ การวิเคราะห์และค้นคว้าข้อความในพระคัมภีร์ที่สามารถนำมาใช้เป็นหลักการในการเขียนเนื้อหาของบทเพลง ซึ่งการวิเคราะห์หาพระคัมภีร์อ้างอิงของแต่ละบทเพลง จะพิจารณาจากความสอดคล้องของพระคัมภีร์กับเนื้อหาในท่อนเพลงต่างๆ ซึ่งเมื่อค้นคว้าหาข้อพระคัมภีร์อ้างอิงได้แล้ว ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ต่อไปว่าข้อพระคัมภีร์อ้างอิงดังกล่าว มีความเชื่อมโยงกับเนื้อหาของบทเพลงอย่างไร

1.4 การวิเคราะห์ในเชิงศาสนศาสตร์ (Hymn and Theology) คือ การวิเคราะห์เนื้อหาของบทเพลงนมัสการว่าแต่ละบทเพลงมีการสะท้อนความเชื่อของคริสตศาสนาในประเด็นใดบ้าง

2. วิเคราะห์องค์ประกอบทางดนตรีของบทเพลงนมัสการ

2.1 ลักษณะทางดนตรีโดยทั่วไป คือ การวิเคราะห์บันไดเสียง (Scale) เครื่องหมายประจำบันไดเสียง (Key Signature) อัตราความเร็ว (Tempo) อัตราจังหวะ (Meter) และเครื่องหมายประจำจังหวะ (Time Signature) ของบทเพลงนมัสการที่นำมาทำการวิเคราะห์

2.2 วิเคราะห์โครงสร้างบทเพลง (Song Structure) คือ การวิเคราะห์ชนิดของท่อนเพลงและแผนผังโครงสร้างบทเพลง

2.3 วิเคราะห์ทำนอง โดยแบ่งเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่

2.3.1 ช่วงเสียง (Range) คือ ระยะเวลาช่วงโน้ตที่มีระดับเสียงต่ำสุดและโน้ตที่มีระดับเสียงสูงสุดของแต่ละบทเพลง

2.3.2 การเคลื่อนที่ของทำนอง (Melodic Motion) คือ รูปแบบการเคลื่อนที่ของโน้ตในแต่ละท่อนเพลง

2.3.3 กระสวนจังหวะ (Rhythmic Pattern) คือ รูปแบบของจังหวะทำนองแต่ละชุดในแต่ละท่อนเพลง

ขอบเขตพื้นที่

กำหนดพื้นที่คริสตจักรแห่งนิมิตพิษณุโลก เลขที่ 86/1 หมู่ 7 ตำบลวัดจันทร์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก เป็นพื้นที่ในการเก็บข้อมูลภาคสนาม

ขอบเขตเวลา

บทเพลงที่นำมาทำการวิเคราะห์ เป็นการเก็บข้อมูล ณ วันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2555 ซึ่งเป็นวันที่ผู้วิจัยได้ทำการบันทึกเสียงบทเพลงเพื่อมาทำการศึกษาวិเคราะห์ โดยงานวิจัยนี้ใช้ระยะเวลาในการศึกษาวิจัยทั้งสิ้น 1 ปี

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. วิเคราะห์เฉพาะบทเพลงนมัสการที่มีต้นฉบับเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งนำมาแปลเป็นภาษาไทยโดยคริสตจักรแห่งนิมิตพิษณุโลก และได้ถูกนำมาใช้ร้องในการประชุมนมัสการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

2. บทเพลงนมัสการที่ถูกแปล แต่มิได้มีการตั้งชื่อเพลงเป็นภาษาไทย ยังคงเรียกชื่อเพลงเป็นภาษาอังกฤษตามเดิม

3. ข้อความจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ที่อ้างอิงในงานวิจัยนี้ มาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ ฉบับปี ค.ศ. 1971 ของสมาคมพระคริสตธรรมไทย

4. งานวิจัยนี้ ใช้การบันทึกโน้ตในระบบโน้ตสากล

นิยามศัพท์เฉพาะ

บทเพลงนมัสการ หมายถึง บทเพลงที่มีมนุษย์แต่งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ร้องสรรเสริญยกย่องพระเจ้า ซึ่งเนื้อร้องไม่ได้ใช้ถ้อยคำทั้งหมดจากพระคัมภีร์ แต่มีเนื้อหาถูกต้องตามหลักการพระคัมภีร์

ประชุมมนัสการ หมายถึง การที่คริสเตียนเข้าร่วมการประชุมที่คริสตจักรเพื่อร้องบทเพลงนมัสการสรรเสริญพระเจ้า

คริสตจักร หมายถึง คริสตจักรแห่งนิมิตพิษณุโลก

พระคัมภีร์ หมายถึง พระคริสตธรรมคัมภีร์ (Holy Bible)

พระคัมภีร์เดิม หมายถึง พระคริสตธรรมคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาเดิม (Old Testament)

พระคัมภีร์ใหม่ หมายถึง พระคริสตธรรมคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาใหม่ (New Testament)

ชาวยิว หมายถึง ชาวอิสราเอล